

Làm thế nào để không đọa vào cõi ngã quý, Đức Phật đưa ra phương thức kì diệu

Đức Phật Thích Ca Mâu Ni đã kể rất nhiều câu chuyện xảy ra trong thời kỳ văn minh tiền sử, văn minh nhân loại từ thời kỳ này đến thời kỳ khác, tất cả đều có quy luật sinh tồn, diệt vong. Ví dụ như lần cuối cùng nền văn minh nhân loại bị lũ lụt hủy diệt, điều này đã được ghi chép lại của những người sống sót và tiếp tục phát triển nền văn minh của con người.

Nhiều người cũng đã phát hiện ra rằng hiện nay chúng ta đang phải đối mặt với một thời điểm quan trọng, lần này nền văn minh nhân loại sẽ chuyển sang một thời kỳ văn minh mới theo cách nào, và những ai có thể được giữ lại?

Mỗi khi sau thời kỳ sơ khai của nền văn minh nhân loại, đều có những vị Phật đến thế gian để cứu độ mọi người, Đức Phật Thích Ca Mâu Ni nói rằng có sáu vị Phật, sau này được gọi là sáu vị Phật nguyên thủy.

Trong số đó, Đức Phật Ca Diếp là người cuối cùng, xét theo kinh Phật, có lẽ Ngài là người đã giác ngộ cứu người trong thời kỳ văn minh nhân loại trước Đại hồng thủy. Năm trong số các đệ tử của Đức Phật Thích Ca được gọi là Ca Diếp, và sau nổi tiếng nhất là Đại Ca Diếp.

Lúc bấy giờ Đại Ca Diếp đã ngoài trăm tuổi, tuy trí tuệ sáng suốt nhưng sắc thân tứ đại thì mỗi mòn theo năm tháng. Ngài biết không còn bao lâu nữa thì sẽ nhập diệt nên cố gắng củng cố tăng đoàn và giao phó cho người thừa kế để khỏi phụ lòng của Đức Phật.

Từ đó chúng ta biết rằng vào thời kỳ cuối cùng của văn minh nhân loại cũng áp dụng hình thức tu luyện, hình thức tu luyện này không tiếp xúc với xã hội, và người tu luyện thường không phải là người thật.

Có một câu chuyện kể về một vị sư già: Sau khi xuất gia không màng học hỏi Phật pháp và trở nên lười biếng. Người có tâm tu luyện là điều tốt, cả đời thường thay đổi để cho mình cơ hội tu hành, nhưng cũng có giới hạn, người không tinh tấn thì không phải lúc nào cũng cho cơ hội. Không bao lâu, ông ta bị ốm nặng.

Ông tìm đến một bác sĩ tư nhân và bảo lấy nọc cóc làm thuốc, bệnh sẽ thuyên giảm. Nghe xong, vị sư già tin chắc, liền tìm bánh quy con cóc để ăn.

Nửa đêm, vị sư già cảm thấy cơ thể nóng quá, khát nước quá bèn đứng dậy đi tìm nước để uống, điều kỳ lạ là tất cả các bình nước trong nhà đều đã cạn, không còn giọt nước nào trong nhà nên phải đi ra ngoài.

Khi đến ao, vị tỳ khưu già kinh hãi khi thấy nước trong ao cũng đã cạn kiệt, nên ông vội vã chạy ra sông cách đó xa hơn. Không ngờ, dòng sông không cạn cũng đã chạm đáy.

Nhìn xuống lòng sông khô cạn trước mặt, vị tỳ khưu già ngồi sụp xuống đất. Sau bình minh, anh ta trở lại tăng đoàn và thông báo cho sư phụ của mình về những gì đã xảy ra đêm qua.

Sư phụ hẳn vừa nghe liền hiểu ra, liền nói với hẳn: “Hoàn cảnh của người cũng giống như chúng sinh ngạ quỷ Đao khổ đau, không dựa vào công đức lớn thì không thể thoát khỏi được.”

Đường ngạ quỷ trong sáu cõi là một trong ba cõi ác, cuộc sống ở cõi đó không có gì ngoài khổ đau, không có hạnh phúc, mọi hạnh phúc sẽ tự động trở thành khổ đau khi đến nơi đó. Ví dụ, khi họ nhìn thấy thức ăn, khi họ cầm lên và ăn, thức ăn biến thành lửa than, khi trời lạnh, khi nhìn thấy quần áo, nó biến thành quần áo rách rưới, khi nhìn thấy chiếc ghế, họ muốn ngồi thì nó biến thành những tấm sắt bị nung đỏ.

Vị sư già đối mặt với vấn đề này, Sư phụ đã đưa cho ông ta chai nước, khi ông ta chạm vào chai, nước trong chai lập tức bốc hơi không để lại một giọt. Vị sư già vô cùng kinh hãi, ông ta biết là do mình không tinh tấn, không biết quý trọng nếu đắc Pháp, nếu chết trong tương lai, hiển nhiên sẽ rơi vào cảnh giới ngã quỷ ngay lập tức.

Lúc này, ông chợt nhớ ra chỉ có Đức Phật nương vào trí tuệ lớn mới được giải thoát, nên ông liền đến chỗ ở của Đức Phật Ca Diếp và kể cho Đức Phật nghe những gì mình đã gặp phải.

Đức Phật Ca Diếp bảo vị sư già phải có trách nhiệm đổ nước cho các nhà sư dùng hàng ngày để giải quyết vấn đề này, vì vậy trong suốt cuộc đời của mình, vị sư già đã sử dụng nước sạch để nuôi đại chúng mỗi ngày và không bao giờ để nó bị cạn.

Trên thực tế, tôn trọng các vị Thần và Phật có thể mang lại may mắn trong tương lai, và việc tôn trọng các nhà sư cũng tự nhiên như vậy.

Về sau, khi đức Phật Thích Ca giáng trần cứu người, vị sư già này không bị đọa vào đường ngạ quỷ, vẫn đầu thai làm người theo đức Phật Thích Ca tu hành, sau này tu hành đến địa vị A La Hán.

Đạo Phật không nhất thiết ai cũng có thể tu chính đạo, nhưng sự truyền bá của ngài có thể duy trì đạo đức con người ở tầng thứ cao, để không rơi vào tam ác đạo, có thể gặp cơ hội tu luyện trong tương lai. Bất kể bạn là ai, chỉ cần bạn thực hành một cách nghiêm túc, bạn sẽ có một mối quan hệ tốt.

Một vị sư già hỏi đệ tử: “Cái gì quý nhất trên đời?”; Đệ tử nói: “Được mất, không mắc nợ ai”.

Vị sư già im lặng. Sau nhiều năm, những thăng trầm của cuộc sống đã thay đổi một cách chóng mặt. Vị sư già hỏi lại người đệ tử câu hỏi tương tự, và người đệ tử trả lời: “Trên đời không có gì quý hơn được sở hữu mọi thứ!”

Cái đã mất và cái chưa đạt được không phải của riêng ai, chỉ có cái gì sở hữu được thì người ta mới có thể nắm bắt được, còn tương lai của một người sẽ phụ thuộc vào việc người đó nắm bắt nó như thế nào?

Nguồn Secretchina

Hằng Tâm